

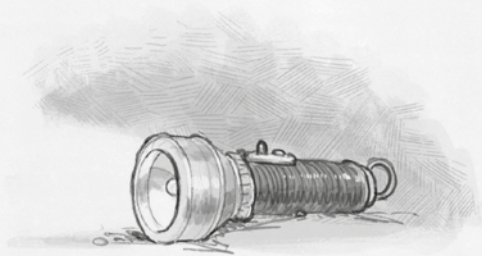

מה אורב בחשכת הליל, בשקט ודממה?
מה מסתתר מתחת למיטה, קרוב לאדמה?
מה ממתין בסבלנות כשאתם כבשים סופרים?
מה מגיח רק אחרי שכולם כבר נוחרים?
מה משמיע בבית חריקות ורשרושים?
זה לא חתול או כלב, וגם לא עכברושים.

אז מי זה, תשאלו, מרעיש לו ככה בלילות?
יצורים קטנים, מסתוריים ומוזרים מאוד-מאוד.
ואם יש לכם אומץ אתם מוזמנים,
להמשיך לקרוא עד שתפגשו את...

... **החזר! קנים.**

פתח דבר הלילה שבו התחיל הכול

השמש נעלמה מאחורי הצלליות המחודדות של גגות בתי העיירה איכְסִינְגְטוֹן, מה שנראה כמו לוע של כלב שחור מורעב שבולע כדור אש. על איכְסִינְגְטוֹן ירדה חשכה סמיכה ומצמררת שלא נראתה בה מעולם. הירח בכבודו ובעצמו בקושי הצליח לאזור אומץ כדי להציץ מאחורי העננים, כאילו ידע שהלילה עומד לקרות דבר מוזר. אמהות ואבות ברחבי העיירה השכיבו את ילדיהם

החֲרָקָנִים

לישון ולא ידעו שזאת הפעם האחרונה שבה הם מספרים להם סיפור לפני השינה, נותנים להם נשיקת לילה טוב ומכבים את האור.

חצות.

אחת בלילה.

שתיים בלילה.

שלוש בלילה.

חֲרִיֵּק...

רעש מוזר קטע את הדממה.

הרעש עלה מתוך אחד הבתים. כל אנשי העיירה היו שקועים בשינה עמוקה, מי יכול להשמיע את הקול הזה?

או אולי לא צריך לשאול מי אלא מה?

... חֲרִיֵּק!

הנה, שומעים את זה שוב. הפעם מבית אחר.

חֲרִיֵּק!

חֲרִיֵּק!

חֲרִיֵּק! חֲרִיֵּק! חֲרִיֵּק!

הלילה שבו התחיל הכול

החריקות שעלו מרצפות העץ הדהדו במסדרונות של
כל הבתים באיכסינגטון.

יש משהו בפנים.

משהו מסתובב שם **זחזרין**.

משהו לא אנושי.

לא נשמעו צרחות. לא היו סיוטי לילה. הילדים היו
שקועים בשינה שלוהה להפליא, לא מודעים כלל לכך
שהעולם סביבם השתנה. הכול קרה בשקט, כאילו
הוטל שם איזה כישוף אפל, ולא יהיה להם שום מושג
מה קורה סביבם עד שהם יתעוררו למחרת בבוקר, ביום
שבו התחיל הכול...